

som muligt horte fra Centraladministrationen. Naar man i øvrigt ikke i disse første Aar er kommen helt bort fra det, naar der har været en Sænderægtighed, som ikke kendes i Sverige, og som den ærede Ordfører henviser til, saa er det en ganske simpel og naturlig Sag. I Sverige har det System, man nu staa paa, arbejdet i en Række, og der have alle den Slags smaa Enidninger og Brydninger, som giver Langsomhed ved Administrationen, faaet Lov til at slibes af, og det er Grunden til, at det har kunnet gaa saa tilfredsstillende ved Siden af det, jeg før sagde, at i Sverige har man ogsaa inden for Centraladministrationen sikret sig de fornødne Kræfter. Thi ligesom Direktøren har haft den Dobbeltthed, at han paa en Gang er Inspektør og til Dels Administrator, saa har man ogsaa over for Arbejdet i Generaldirektoratet, der udføres af en af de 4 Overdirektører, haft denne Dobbeltthed, at han, saaledes som det ærede Flertal vil, paa en Gang skal kunne afgøre, hvad jeg vil kalde Liniesager og Direktoratiasager. Men saa har man ogsaa paa det Punkt med Hensyn til den personlige Ledelse en Dobbeltthed. Han har nemlig ved sin Side en Mand, der kaldes Overdirektørassistent, der til enhver Tid kan træde helt i hans Sted, der kan tage de rent daglige Forretninger, saa de ikke gaa i Staa, medens Overdirektøren bestæftiger sig med de store Spørgsmaal. Jeg vil altsaa sige, at hvis det ogsaa var markeret i Flertallets Forslag, hvis dette i det hele taget lignede det svenske Forslag paa alle Punkter, hvor det maatte ligne det, saa vilde vi ogsaa saa noget, som var lige saa godt som det svenske System, som jeg derfor ingenlunde mener, at vi bør følge, men saa kunde vi dog ogsaa noget, der kunde bruges, og som maaske i Aarenes Løb vilde kunne arbejde sig op til at arbejde lige saa godt som det svenske. Hvorfor har Flertallet nu villet have denne Dobbeltthed hos de fire Direktører, der paa en Gang ere baade det ene og det andet? Det have de blandt andet — saaledes forstaaer jeg det — villet, for at Generaldirektøren i sin umiddelbare Nærhed og med umiddelbar Afgang til personlig mundtlig Konference kan have en afgjort sagtyndig Repræsentant lige paa første Haand. Det er det, jeg tror, man meget nemmere og meget heldigere naar ved at have ham til udelukkende at afgøre de store Spørgsmaal, og derfor er det ogsaa, at vi, som mene noget andet med de komiterede end det ærede Flertal, have holdt paa, at der skal være mindst to komiterede, og ere gaaede endnu videre og have fastslaaet, at Meningen dermed skal være, at den ene skal være administrationskyndig og

den anden teknisk kyndig, det vil naturligvis sige een, der forstaaer sig paa Jærnbaneadministration, og een, der forstaaer sig paa Jærnbaneteknik. Det kan nemlig meget godt tænkes, at vi saa en Generaldirektør, der kommer ind i Stillingen uden videre specielt Kendskab til Jærnbaneadministration, men fordi han er en overlegen dygtig Administrator, og saa ville vi have Sikkerhed for, at han ved Siden af sig har en Mand, der forstaaer sig paa Jærnbaneadministration, og en der forstaaer sig paa Jærnbaneteknik; og det er vist Vejen og ikke at trække Folk, som samtidig skulle have en helt anden Genning, op i hans umiddelbare Nærhed. Det er, forekommer det mig, et Hovedpunkt, hvor vi ret væsentlig adskille os fra Flertallet. Det andet ret væsentlige Uenighedspunkt er Revisionen. Jeg skal ikke komme videre ind paa det. De Bemærkninger, der ere komne fra det ærede Flertals Side, og de Forordninger, der ere stillede til, at Revisionen skal være aldeles uafhængig af Direktøren, ere jo imødegaaede meget omhyggelig fra forskellige Sider. For mig staaer det som en ren doktriner Forordning. Derimod har det ganske vist været bestemmede for mig, at vi i Ujeblikket have en Revision, om hvilken det har kunnet oplyses, at den i alle de mange Aar, vi have haft Statsbanedrift, ganske vist ikke har kunnet forhindre, at der har fundet Misbrug eller Underslæb Sted, men som har kunnet opdage dem saa hurtigt, at der, saa vidt jeg erindrer, ikke er paaført Statskassen noget økonomisk Tab derfra, i alt Fald da et aldeles forsvindende Tab. Jeg tror, at naar man har den Erfaring, skal man ganske vist vogte sig for at rent teoretiske, doktriner Grunde til gaa til noget andet, og jeg tror det dobbelt, fordi det, som det er blevet oplyst her i Salen, ikke er andet, end hvad der forefindes i vore andre Administrationer her i Landet, og fordi denne Lægen Revisionen ind under Jærnbanebestyrelsen er noget, der finder Sted i vore Nabolande. Har det kunnet passe der og vist sig fornuftigt der, kan det vel ogsaa gaa her, selv om vi ikke havde vor egen gode Erfaring. Der er endelig et enkelt Moment i den ærede Ordførers Betragtning, som jeg ogsaa kunde ønske at komme lidt nærmere ind paa, det er det rent økonomiske. Man kunde jo nemlig sige, at selv om den noget fyldigere Udstyrelse, Mindretallet vil have, er rigtig, saa ville vi ikke kunne komme til den af økonomiske Grunde, den er for kostbar, og det maa staa for ærede Medlemmer, der ikke have fulgt med, saaledes, at de der ville komme ind paa noget, der er alt for kostbart. Flertallet vil staa os noget, som